

urodzony 30 listopada 1922r. w Łęczycy. Syn Józefa Szczepańskiego i Matyldy Ottomańskiej. Wychowywał się w Warszawie, Grudziądzu i Jabłonie. Od 1935r. uczeń gimnazjum im. Władysława IV w Warszawie. Do momentu wybuchu wojny zdążył zdać małą maturę.

Po ewakuacji we wrześniu 1939r. wrócił do Warszawy na przełomie listopada i grudnia 1943r. Mieszkał w pokojach sublokatorskich przy ulicy Targowej, potem przy ulicy Długiej 10, ucząc się na tajnych kompletach w gimnazjum im. Władysława IV.

W konspiracji żołnierz I plutonu 1 kompanii oddziału "Agat"- "Pegaz"- "Parasol", harcerskiego batalionu Kedywu Komendy Głównej A.K. W kwietniu 1944r. ukończył II turnus Szkoły Podchorążych Rezerwy Piechoty "Agricola". 12 kwietnia w czasie najścia Gestapo na mieszkanie przy ulicy Długiej 10 zdołał ująć skacząc z I piętra. Uczestnik nieudanej akcji na generała Wilhelma Koppego w Krakowie 11 lipca.

W Powstaniu Warszawskim jako dowódca drużyny (w stopniu kaprała podchorążego) przeszedł szlak bojowy batalionu "Parasol" na Woli i Starym Mieście. 1 września objął dowództwo grupy żołnierzy "Parasola", stanowiącej straż tylną grupy "Północ", ewakuującej się kanałami do Śródmieścia. Jeszcze tego samego dnia ciężko ranny przy ulicy Barokowej, został przeniesiony kanałami do Śródmieścia i umieszczony w szpitalu powstańczym przy ulicy Czackiego. Po jego zbombardowaniu przeniesiony do szpitala przy ulicy Marszałkowskiej 75. Zmarł tam 10 września 1944r. Autor wierszy i piosenek niezwykle popularnych zarówno w czasie Powstania Warszawskiego, jak i po wojnie: "Pałacyk Michła", "Chłopcy silni jak stal", "Ma Warszawa", "Do Rafała", "Do matki", "Parasol", "Akcja na dziada" i wielu innych. Odznaczony dwukrotnie Krzyżem Walecznych (18 i 21 sierpnia 1944r.) i Virtuti Militari V klasy (wrzesień 1944r.).

Warszawa pamięta o młodym poecie-powstańcu. W 2005 roku skrzyżowanie ulic Prymasa Tysiąclecia i Górczewskiej otrzymało imię Józefa Szczepańskiego „Zjutka”. Rodzina i przyjaciele wspominają go, jako wesołego i dzielnego chłopaka, którego talent rozkwitał w wierszach komentujących dowcipnie konspiracyjne, a potem powstańcze życie. Jego twórczość to liryczne notatki, pisane w przerwach między walkami - niektóre pełne humoru, inne wzruszające i poważne. Jest autorem słów do piosenek „Pałacyk Michła”, „Chłopcy silni jak stal”. Ocalało 17 jego wojennych wierszy, między innymi „A jak będzie już po wojnie, „Akcja to jest fajna heca”, „Już nie wróci twój chłopiec”, „Czerwona zarazo”.

Opracowała:
Barbara Grzywińska
Nauczyciel historii